

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 626

гр. София, 18.01.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в закрито заседание на 18.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

като разгледа дело номер **558** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от ДОПК. Образувано е като бързо в частта на искане за спиране на изпълнението.

Жалбата е подадена от „Лигъл Консулт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – в ликвидация, представлявано от ликвидатора М. П. срещу Решение № ПИ-404/19.12.2023г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение, като неоснователна жалбата на горепосоченото лице срещу извършен опис на 28.11.2023г. по изпълнително дело № 22150035678/2015г. по описа на ТД на НАП С., от ст. публичен изпълнител Д. Т.. В същата наред с оспорването на решението се прави и особено искане за спиране на действията по принудително изпълнение по посоченото изпълнително дело, респ. се иска да се укаже на публичния изпълнител да премине към друг способ за изпълнение. Именно това искане е предмет на разглеждане в така образуваното бързо производство.

При преценката на допустимостта на направеното искане в бързото производство, настоящият състав намери, че не е сред правомощията на административния съд да се произнася за първи път по искане за спиране на принудително изпълнение по ДОПК, включително и когато е сезиран с жалба срещу действията по принудително изпълнение (чл.268 от ДОПК). Съображенията:

Спирането на принудителното изпълнение по ДОПК е правомощие на публичния изпълнител съгласно чл.222, ал.1 от ДОПК при наличие на изброените случаи (1. при поставяне на длъжника под запрещение - до назначаването на настойник или попечител; 2. при повикване на длъжника на учебен сбор - до завършването му; 3. при смърт на длъжника - до приемане на наследството; 4. при смърт на законния представител на физическо лице – длъжник – до учредяване на настойничество или попечителство или назначаване на представител по чл. 11; 5. при смърт на единствения представляващ на юридическото лице – длъжник – до вписване на нов представляващ или назначаване на представител по чл. 11; 6. в други случаи,

предвидени в закон), каквито не се твърдят от жалбоподателя. Разпореждането, с което се произнася публичният изпълнител подлежи на оспорване по реда на чл. 266-267 ДОПК и едва след произнасяне от страна на решаващия административен орган, решението му може да се обжалва пред административния съд – чл. 268 ДОПК. Разглежданият случай не е такъв понеже няма данни жалбоподателят да е подал искане до публичния изпълнител за спиране на принудителното изпълнение и съответно той да му е отказал. Ако счита, че са налице основанията за такова спиране жалбоподателят може да направи искане пред публичния изпълнител във всеки един момент на принудителното изпълнение.

В случая искането за спиране на изпълнението е по повод обжалване на действия на публичния изпълнител по реда на Глава двадесет и седма от ДОПК "Защита срещу принудително изпълнение". В чл. 266, ал. 4 от ДОПК е предвидено, че жалбата не спира действията по принудителното изпълнение, освен ако е подадена от трето лице със самостоятелни права върху вещта, върху която е насочено принудителното изпълнение, като тези самостоятелни права следва да бъдат установени с писмени доказателства, приложени към жалбата. Видно от данните по делото жалбоподателят не е трето лице по смисъла на закона, а длъжник по изпълнителното дело. Следователно жалбата му предвид чл.266, ал.4 от ДОПК не спира действията по принудителното изпълнение.

Съгласно чл.267, ал.2, т.2 от ДОПК решаващият орган се произнася с решение, с което може да спре изпълнението. Разпоредбите на посочената глава двадесет и седма от ДОПК не предвиждат изрично правомощия на съда, разглеждащ жалбата, подадена по чл. 268 от ДОПК, да спре изпълнението (изпълнителното дело), респ. обжалваните действия на публичния изпълнител. Оттук следва, че правомощията на съда са само в рамките на контрола за законосъобразност по чл.268 от ДОПК срещу актове на компетентните да спрат принудително изпълнение органи - публичния изпълнител и решаващият орган при административното обжалване.

Доколкото нормите, съдържащи се в ДОПК, са специални, не може да намери приложение нито разпоредбата на чл.166, ал.2 от АПК относно спирането на изпълнението на обжалван акт, нито разпоредбата на чл. 297 от АПК, уреждаща производството по жалба срещу постановленията, действията и бездействията на органите по изпълнението и по-конкретно на нейната ал. 4, предвиждаща, че подаването на жалбата не спира изпълнението, но съдът може да го спре до разрешаването ѝ. Следва да се посочи, че в АПК не е предвидено задължително обжалване на действията на органа по изпълнението по административен ред, за разлика от ДОПК. Съгласно § 2 от ПЗР на ДОПК, нормите на АПК и ГПК се прилагат субсидиарно, т. е. само доколкото в този кодекс не е предвидено друго, респ. за неуредените случаи. При наличието на разпоредбата на чл. 266, ал. 4 от ДОПК, в която е уреден случаят на спиране на действията по принудителното изпълнение, а именно - само при подадена жалба от трети лица със самостоятелни права върху вещта, върху която е насочено принудителното изпълнение, както и случая по чл. 267, ал.2, т.2 - спиране по преценка на решаващия орган, и при липсата на изрично овластяване на съда да спре обжалваните действия по собствена преценка до приключване на производството по обжалването им, не следва да се разглежда така направено до съда искане. В този смисъл Определение № 1779 от 10.02.2009 г. на ВАС по адм. д. № 1823/2009 г.

Тъй като в случая решаващият административен орган е бил сезиран с искане за

спиране на изпълнението, а съгласно чл.267, ал.2, т.2 от ДОПК решаващият орган се произнася с решение, с което може да спре изпълнението, ако са налице основанията за спиране на принудителното изпълнение по кодекса, то въпросът за законосъобразността на произнасянето или непроизнасянето на директора на ТД на НАП-С. по това искане е към оспорването на решението му (решение № 22150035678/2015г.), постановено по повод жалбата на жалбоподателя по административен ред, в която е било направено това искане за спиране изпълнението. Воден от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ направеното с жалбата на „Лигъл консулт“ ЕООД искане до съда за спиране на принудително изпълнение по изп. дело № 22150035678/2015г. на ТД на НАП – С..

Определението може да се обжалва с частна жалба пред ВАС на РБ, в 7-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: